

csemetekertünk talaját is annyira elszikesítjük, hogy az csemete-nevelésre alkalmatlanná válik. Ha azonban kénytelenek vagyunk sziktartalmu vízzel locsolni, akkor elrontott talajunkat úgy hozzuk helyre, hogy csemetenevelésre használt területre 8—10 *cm* vastag, sziksótól teljesen mentes homokréteget terítünk s az odahordatott földet a forgatás alkalmával bekevertetjük.

A kis csemetéket védelmezni kell az áska és vakond ellen. Előbbi a nedvesen tartott trágyás területen nagyon otthonosan érzi magát s a sorok felturásával sok kárt okoz; nemkülönben a vakond is, meneteit ásva, sok csemetét pusztít el a föld alatt.

Kedvező évben a csemetéknek 20—25%-a még a vetés évében eléri a 60—70 *cm* magasságot; az ilyen nagy csemeték pedig erdősítésre már teljesen alkalmasak.

Az egyéves csemeték átiskolázása akként történik, hogy, ha nagyon sűrűn állanak egymás mellett az egyes sorokban, akkor mind kiszedetnek s átiskoláztatnak; ha ellenben az egyes sorok nem sűrűek, akkor minden második sor csemetéi iskoláztatnak, illetve ültettetnek át, a közbeeső sorok csemetéi pedig helybenhagyatnak.

Titkári jelentés.

Tisztelt közgyűlés! Midőn tiszteletteljes jelentésemet egyesületünk egyéves munkásságának eredményéről a következőkben előterjeszteni szerencsém van, mindenek előtt megemlítem, hogy az igazgató válaszmány összesen öt rendes ülésben foglalkozott a lefolyt évben azon fontosabb keblí és általánás érdekű ügyekkel, melyek az elnökség hatáskörén tulterjedve, az igazgató válaszmány elintézésére vártak.

Ezen ülésekben az igazgató választmány mindenekelőtt intézkedett, hogy a bővebb megfontolást kívánó kérdések mielőtt eldöntésre kerülnek, külön szakbizottságokban kellően előkészíttessenek; az ekként gondosan előkészített ügyekben pedig, valamint az elnökség által közvetlenül előterjesztett kérdésekben azután vagy véglegesen határozott, vagy olyan javaslatokban állapotodott meg, melyek felett most a t. közgyűlés lesz hivatva határozni.

Elintézetlenül csupán két ügy maradt a jövő évre vissza s ezek is olyanok voltak, melyek a f. hó 3-án tartott utolsó ülésen kerültek először a választmány elé s elintézés előtt szűkebb körű bizottságnak voltak kiadandók.

Az elintézését nyert kérdések nagy része kebli ügyeket érintett, melyekről később lesznek bátor jelentést tenni. Voltak azonban közöttük nagyobb fontosságú, országos érdekeket érintő kérdések is, melyekről első sorban kell megemlékezniem. Ilyen volt különösen az a mult évi közgyűlés által helyesléssel fogadott s határozattá emelt indítvány, melyben az igazgató-választmány megbízást nyert arra, hogy a tisztviselői fizetések akkor már küszöbön állott általános javítása alkalmából az állami szolgálatban álló erdőtisztek anyagi helyzetének javítása érdekében illetékes helyen az országos erdészeti egyesület nevében lépéseket tegyen. És ilyen volt továbbá az a már évekkal ezelőtt nyert megbízatása is a választmánynak, hogy a magánszolgálatban álló erdőtisztek és altisztek nyugdíj kérdésének megoldására, ha lehetséges, megnyugtató javaslatot tegyen.

Az első megbízatást az igazgató választmány nem csupán kötelességnek, vagyis olyan feladatnak tekintette, melyet az egyesületnek egyszerűen méltányossági szempontokból, az egyesület tagjainak zömét képező állami

erdőtiszti karra való figyelemből kell teljesítenie, hanem abban a meggyőződésben volt, hogy az állami erdőtisztek anyagi helyzetének rendezése általános erdőgazdasági szempontból is kiváló fontossággal bír s ennél fogva az erdőgazdaság jövőjére, annak további fejlődésére is közvetlen kihatással lesz.

Ebből a szempontból kiindulva tehát nem tartotta elégségesnek azt hangsúlyozni, hogy az állami erdőtiszteknek javadalmazásaik emelésére irányuló óhajtásai, szemben a hasonló tekintetek alá vonható többi állami tisztviselők javult helyzetével, valóban méltányos és jogosult, hanem azt is kötetleenségének tartotta meggyőzően kimutatni, hogy ebben az irányban a sürgős és gyökeres intézkedést a személyi érdekektől és igényektől elvontan tekintett általános erdőgazdasági érdekek is feltétlenül megkövetelik,

Ennél fogva részletes és minden tekintetben megbízható adatokra támaszkodva, kimerítő emlékiratot dolgozott ki ebben az értelemben és azt a múlt évi közgyűléstől nyert felhatalmazás alapján még a lefolyt év első felében az illetékes földmivelésügyi ministeriumhoz terjesztette fel.

Miután ez az emlékirat mellékleteivel együtt annak idején szószerint közölve lett az Erdészeti Lapokban, felesleges volna az abban foglaltakra most részletesebben kiterjeszkedni, legyen szabad tehát e helyett egyszerűen kérnem a tisztelt közgyűlést, hogy az igazgatóválasztmánynak ebben az ügyben tett intézkedését helyeslőleg tudomásul venni méltóztassék.

Hasonlóképen közzé tétettek az igazgatóválasztmány azon tárgyalásai is, melyeket a magán szolgálatban álló erdőtisztek nyugdíj kérdésében folytatott s melyek végül

arra az eredményre vezettek, hogy az igazgató választmány ebben a kérdésben is végleges megállapodásra juthatott.

Minthogy azonban az igazgató választmány ebben az ügyben érdemleges intézkedésre nem nyert felhatalmazást s megállapodásai ennél fogva csak javaslat természetével bírnak, melyek felett most a t. közgyűlésnek határozatot hozni kell, kötelességemnek tartom az igazgató választmány meghagyásához képest, az ezen ügyben történeteket és a választmány javaslatát a közzé tett jegyzőkönyvekre való hivatkozással lehető röviden előadni.

Miként tudva van, az igazgató-választmány még 1889-ben bizatott meg azzal, hogy e kérdést tanulmányozza s a menynyiben kivihetőnek találja, a magán szolgálatban álló erdőtiszték és altiszték jövőjének biztosítására, egy erre a célra szolgáló nyugdíj-intézmény létesítése iránt javaslatot tegyen. És ismeretes a t. közgyűlés előtt az is, hogy az igazgató-választmány a lefolyt években nem volt képes oly megoldást találni, melyet a megelőző közgyűléseknek megnyugvással ajánlhatott volna.

Alig legyőzhető nehézséget képezett e tekintetben először is az a körülmény, hogy a magán szolgálatban álló erdőtiszték és altiszték száma aránylag véve csekélyebb, hogy sem magukban egy ilyen intézet fennállását biztosíthatnák s másodsor, hogy az országos erdészeti egyesület maga saját vagyonát egy ilyen intézmény biztosítására semmi tekintetben le nem kötheti. Ezen nehézségek miatt valószínűleg még most sem lett volna képes az igazgató választmány elfogadható megoldást találni, ha időközben egy más testület, mely szintén régebb idő óta foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a mezőgazdasági alkalmazottak részére egy ilyen intézetet létesítsen, nem

intézte volna egyesületünkhöz azt a megkeresést, hogy ezen ügyben vele karöltve járjon el s illetve az erdészeti alkalmazottakat is az általa tervezett nyugdíjintézethez való csatlakozásra buzdítsa.

Az előbb említett nehézségek folytán az igazgatóválasztmány készséggel elfogadta az eszmét s midőn a magyar gázdatisztek és erdészek segély- és nyugdíjgyesülete ez év február havában az általa tervezett intézet tervezetét is közölte, annak részletes tárgyalásába is azonnal belement. Bizottságot küldött ki azzal az utasítással, hogy a tervezetet az erdészeti alkalmazottak érdekeinek szempontjából megvizsgálja és az eredményhez képest javaslatot tegyen és gondoskodott egyszersmind arról is, hogy a tervbe vett intézet működésének alapját képező matematikai táblázatokat előzetesen egy hivatott szakember is szigorúan megvizsgálja.

A felkért szakértő, kit Scholcz Ágoston egyetemi tanár ajánlott a bizottságnak, mint olyan szakembert, kinek véleményében az egyesület teljesen megbízhatik, a megvizsgált díjszabályzatot, bár részleteire több észrevételt tett, egészben véve elfogadhatónak jelentette ki s csak azt kötötte ki, hogy az évi díjtartalékok az általa megjelölt szigorubb számításal állapittassanak meg.

Ezen szakértői vélemény alapján a kiküldött bizottság a tervezet egyéb részleteit is gondosan megvizsgálta s ezek alapján arra a meggyőződésre jutott, hogy a kérdéses tervezet ellen a következő kikötések teljesítése esetében nem lehet kifogást emelni s illetőleg az intézetet az erdészeti alkalmazottaknak is ajánlani lehet, ha az alapszabályokban biztosíték nyujtatik arra nézve, hogy:

1. a díjtartalékok az egyesület szakértője által ajánlott módon számittatnak ki;

2. az intézet kezelési költségei nem a befizetett díjakból vagy a tagokra külön kivetett illetékekből, hanem az intézet alapvagyonának kamataiból fedeztetnek, addig pedig, míg az alapvagyon kamatai nem lesznek elégségesek erre, a hiányt a gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíjgyesülete, mint a szóban forgó intézet alapítója pótolja;

3. az intézet biztonsága érdekében a befizetett díjak, díjtartalékok és az intézet alapvagyonát képező tőkék csak magyar földhitelintézeti záloglevelekbe és magyar állampapírokba fektetnek; és

4. azon erdészeti alkalmazottak, kik az intézetbe annak megalakulása után lépnek be, a 10 frt külön beiratási díj lefizetésének kötelezettsége alul 1894. évi május hó 1-ig felmentetnek.

Ezen feltételek kikötése mellett tehát a bizottság a gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíjgyesületének megkeresését teljesíthetőnek jelentette ki, s illetőleg azt javasolta, hogy külön nyugdíjintézmény létesítése helyett az egyesület az erdészeti alkalmazottaknak is a gazdatisztek nyugdíjintézetét ajánlja figyelmébe mint olyant, a hol, ha a feltételeket saját részükről is elfogadhatóknak találják, maguk és özvegyeik részére nyugdíjat biztosíthatnak.

A bizottságnak ezt a javaslatát beható megvitatás után az igazgató-választmány is magáévá tette s miután időközben a kérdéses intézet a „Mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézete“ czim alatt tényleg megalakult és az intézet igazgatóságától egyesületünk azt a hivatalos értesítést nyerte, hogy az említett kikötéseknek az alapszabályokban és az ügyrendben eleget tett s illetve kész eleget tenni, most a tisztelt közgyűlésnek is elfogadásra ajánlja.

Méltóztassék tehát a t. közgyűlés az igazgató-választmány javaslatát tudomásul venni és ehhez képest határozatilag kimondani, hogy a fenforgó viszonyok között a magán-szolgálatban álló erdőtiszték és altiszték részére külön nyugdíjintézmény létesítését nem tartja szükségesnek és czélszerűnek, hanem az erdészeti alkalmazottaknak is az időközben „Mezőgazdasággal és erdészettel foglalkozók nyugdíjintézete“ czim alatt tényleg megalakult intézetet ajánlja figyelmébe, a menynyiben jövőjükről nyugdíj biztosítása által gondoskodni óhajtanak és az intézet feltételeit saját részükről is elfogadhatóknak találják.

És méltóztassék a t. közgyűlés ezzel kapcsolatban jóváhagyni az igazgató-választmánynak azt az intézkedését is, hogy az ezen ügyben meghallgatott szakértőnek jóváhagyás reményében 200 frt tiszteletdíjat utalványozott.

* * *

Általános érdekű intézkedésként említhetem meg továbbá az előbbieken kívül az igazgató-választmánynak azt az indokolt felterjesztését is, melyet az erdei vetőmagvak s főleg a tölgy vetőmakk vasuti szállításának megkönnyebbitése érdekében a földmivelésügyi ministerium útján a kereskedelemügyi ministeriumhoz intézett s melynek annyiban volt is sikere, hogy a kereskedelemügyi ministerium az erdei vetőmagvak eddigi szállítási díját egyelőre egy évi érvényességgel általánosságban 20⁰/₀-kal mérsékelte.

Az erdőbirtokosok nevében ezt a kedvezményt is köszönettel fogadta ugyan a választmány, de meg kell

jegyeznem, hogy felterjesztésében nem annyira a díjtételek $\frac{0}{10}$ -os mérséklését kérelmezte, mint inkább arra fektetett súlyt, hogy az erdei facsemeték teheráru díjtételek mellett is gyors áruként szállíttassanak, mert az erdőbirtokosokra nézve a szállítás olcsóságánál is fontosabb érdeket képez annak az óhajának a kielégítése, hogy vetőmakkja gyorsan érkezzék meg s ne legyen kitéve annak az eshetőségnek, hogy az uton teljesen elromlik, vagy oly időben érkezik meg, midőn már elvetni nem lehet.

* * *

Egyesületünk egyik tagjának megkeresésére felterjesztést intéztünk továbbá a földmívelési ministeriumhoz egy vizásságnak a megszüntetése érdekében, mely fapiacszaink nagy részén még most is észlelhető, s abban áll, hogy a fűrészanyagokat sokan még most is a régi mértékekben hozzák forgalomba s ez által a fogyasztókat különösen ha új építkezésekhez kell anyagot beszerezniök, érzékenyen megkárosítják.

* * *

A kereskedelmügyi s később a földmívelésügyi ministerium által az 1896. évi ezredéves kiállítás munkálataiban való közreműködésre hivatván fel, teljes készségünket fejeztük ki az e téren ránk váró feladat teljesítésére nézve; minthogy azonban a kiállítás erdészeti csoportjának részletes tervezete még nem készült el, a kiállítás rendezése körül egyesületünk szerepe sem jelöltetett még ki.

Arra nézve, hogy mint kiállító, mivel jelenhetünk meg annak idején e nemzeti ünnepet képező kiállításon, az előbbi okból szintén nem készíthettünk még kimerítő tervezetet, de teendőinknek ezt a részét illetőleg, két részletre nézve fontos előterjesztései lesznek már mai tárgyalásaink folyamán az igazgató választmánynak.

* * *

Az erdészeti szakirodalom terén a lefolyt évben is egyesületünk képezte a tevékenység központját, mert miként a megelőző időkben, ebben az évben is egyesületünk kebeléből indult ki mondhatni minden kezdeményezés e téren.

A mult évi közgyűlés felhatalmazása alapján pályázatot irtunk ki az „Erdőmivelés“ kézikönyvére és megújítottuk a legelőerdők kérdésére korábban kiírt, de első ízben sikertelennek bizonyult pályázatunkat; megújítottuk továbbá az út-, hid- és vasutépítészeti kézikönyvének pályázatát is, mely az első ízben, azon körülmény folytán, hogy az ekkor beérkezett és megbírált pályamunka szerzője az egyesület által követelt módosítások és kiegészítések megtételét el nem vállalhatta, szintén eredménytelen maradt, bár ennek az első pályázatnak is megvolt az a haszna, hogy az említett szerző, kéziratát az egyesületnek ajánlotta fel s az igazgató-választmány ezt az ajánlatot köszönettel el is fogadta azzal a kijelentéssel, hogy a kézirat értékesítése felett az út-, hid- és vasutépítészettanra újból kiírt pályázat sorsának eldőlése után fog határozni.

És végül biztosította az igazgató-választmány egyesületünk igénytelen, de hasznos irodalmi vállalatának, a népszerű erdészeti ismerettárnak teljes elkészülését is oly módon, hogy a vállalat két első füzetének érdemes szerzőjét, Fekete Lajos tagtársunkat, a mult évi közgyűlés felhatalmazása alapján a még hátralevő két füzetnek a megírására is felkérte. Fekete, tisztelt tagtársunk, e megbízást készséggel el is vállalta s a kikötött feltételekbe is belenyugodott, de egyidejűleg azt a kérelmet intézte az egyesülethez, hogy tekintettel a megírt és megírandó füzetek pályadíjai által képezett írói honorárium szerény voltára, ezen füzeteknek legalább a második kiadási jogát rá, mint szerzőre, ruházza át.

Ezen pályamunkák tulajdonjogát az egyesület tudvalevőleg azért tartotta fenn a maga számára, hogy az egyes füzeteket saját költségén kinyomathassa s a nép között díjtalanul minél szélesebb körben kioszthassa. Ez a két első füzetel már meg is történt, a mennyiben mindkettőből 5000 példány nyomtatott s a készlet az egyesület tagjai, továbbá a magyar nyelvet beszélő községek előljárói, népkönyvtárai, néptanítói, szóval a nép között kiosztatott. És mindenesetre legalább ennyi példányban fog kiadatni a két hátralevő füzet is, ha megírva lesz, úgy hogy fel lehet tételezni, hogy e füzetekből egy második kiadás rendezésére legfeljebb évek hosszú sora múlva lesz szükség és ha e szükség be is áll, arra már alig lesz ok, hogy e második kiadás is ingyenes legyen. Ennélfogva az igazgató választmány abból a nézetből indulva ki, hogy az egyesület célja, t. i. e népszerű füzetek minél szélesebb körben való terjesztése, akkor is el lesz érve, ha a második kiadást nem az egyesület rendezi, hanem saját érdekeinek is megfelelő jutányos árak mellett a szerző fogja közre bocsátani, a szerző említett kérelmét a maga részéről méltányosnak találta s teljesítését most a tisztelt közgyűlésnek is ajánlja.

Méltóztassék tehát a tisztelt közgyűlés ezen javaslatot elfogadni s ennek alapján határozatilag kimondani, hogy a kérdéses füzetek második kiadására vonatkozó jogot a szerzőre ruházza át, de méltóztassék egyidejűleg azt is kijelenteni, hogy az egyesület elvárja a szerzőtől, hogy annak idején a második kiadás árát a lehető legolcsóbban fogja megszabni.

Az előbb említett pályázatokon kívül már korábban megbízást adtunk az erdőrendezés kézikönyvének megírására

is és függőben volt még a mult évi közgyűlés idejében az Erdészeti Építészeti I. és III. kötetére ismételt kiírt pályázatunk is. Ezen utóbbinak a határideje folyó évi május elsején járt le és sajnos, ismét eredménytelen maradt, a mennyiben teljesen kész munka ezuttal sem érkezett be. Miként azonban az igazgató-választmányunk tárgysorozatunk 4. pontjánál előterjesztendő jelentéséből kitünni fog, beérkezett ez alkalommal egy olyan, bő mutatványokkal felszerelt munkatervezet és ajánlat, mely reményt nyújt arra, hogy két év alatt ezek a szükséges könyvek is megírva lesznek.

Irodalmi munkásságunk egyéb részleteit illetőleg megemlíthetem még, hogy az Erdészeti Növénytan II. kötetének kiadása iránt, a kézirat sajtó alá rendezésének megtörténte után, intézkedtünk; továbbá, hogy az Erdőhasználattan kézi könyvének második kiadása a legközelebbi napokban már kikerül a sajtó alul, s végül, hogy az igazgató-választmány a közszükségletre és folytonos sürgetésekre való tekintettel az Erdészeti Rendeleték Tára I—IV. évfolyamából, melynek már a második kiadása is régen elkelt, a t. közgyűlés utólagos jóváhagyásának reményében a harmadik kiadás kinyomatását is elrendelte.

Az Erdőhasználattan második kiadásának költségeit a megelőző közgyűlés már engedélyezte és a Növénytan II. kötetének az egyesület költségén való kiadására is megadta a felhatalmazást.

Ez utóbbinak és az Erdészeti Rendeleték Tára első négy évfolyamából a III. kiadásnak nyomdai munkálataival az igazgató-választmány az ujonnan keletkezett „Hazánk“ nevű nyomdavállalatot bizta meg igen jutányos feltételek mellett. Ezen feltételekhez képest a mintegy 60 ivre terjedő Növénytan költségei 1000 példány után kerekszám-

ban 2600 forintot fognak igénybe venni, az Erdészeti Rendeleték Tára pedig 400 példányban 825 frtba fog kerülni.

Kegyeskedjék a tisztelt közgyűlés ezen előirányzati összegeket engedélyezni is illetve az igazgató választmány intézkedését jóváhagyni, annyival is inkább, mert az Erdészeti Rendeleték Tára szóban forgó kiadásának költségei az eddigi megrendelésekkel már majdnem teljesen fedezve vannak és a Növénytan költségei is bizonyára megtérülnek idővel, miként megtérültek eddigi kiadmányainkra fordított kiadásaink is a Növénytan I. kötetének kivételével, melynek 1651 frt 48 krt tevő költségeiből azonban 886 frt 80 kr. már szintén fedezve van.

* * *

Erdészeti ösztöndijaink közül egyik már a mult évi októberben, a másik pedig folyó évi szeptember végén megüresedett; a folyó évben tehát mindkét ösztöndijunkat pályázat alá bocsáthattuk. Sajnos azonban, e pályázatra csak egyetlen folyamodó jelentkezett, kinek az igazgató választmány aztán az egyik 200 frtos ösztöndiját a szokásos feltételek mellett ki is adta. A pályázatnak ez az eredménytelensége mindenesetre feltűnő lett volna, ha nem szolgáltatott volna magyarázatot hozzá az a még aggasztóbb jelenség, hogy a selmeczi erdőakadémia hallgatóinak létszáma általában véve rendkívül aláhanyatlott, nemcsak a mult idők létszámához képest, hanem mindenesetre az ország normalis szükségletéhez képest is.

* * *

Jóteköny alapítványaink közül ez évben is a Wagner Károly alapítvány segélyéért folyamodtak legtöbben.

A rendelkezésre állott 600 frt kamatból az igazgatóválasztmány összesen 22 özvegynek adott 20 frttól 50 frtig

terjedő segélyt. Három más folyamodónak kérelmét nem találta jogosultnak a választmány, egynek kérelmét pedig tekintettel arra, hogy a rendelkezésre állott összeg az előbbi segélyekkel teljesen kimerült, nem teljesíthette. De egy másik alapítványból, t. i. a magyar erdőtiszték árvaleányait segélyező alapítványból ennek az özvegynek is segélyben részesült egy leánya s kivüle még 7 más árvaleány, kiknek együtt véve a rendelkezésre állott 355 frtból 280 frtot szavazott meg a választmány,

Végül a gróf Tisza Lajos alapítványból 4 kedvezőtlen anyagi helyzetben levő erdőtisztnek adtunk 60—80 frt segélyt.

* * *

Anyagi viszonyokra térve át, mindenek előtt tisztelettel bejelentem, hogy egyesületünk székháza után a törvény szerint fizetendő illeték-egyenérték a folyó évben véglegesen megállapított, még pedig az 1886-ik évig visszamenőleg oly módon, hogy az 1886—1892-dik évekre együttvéve 2788 frt 51 kr., a folyó és jövő évekre pedig évi illetékképen 471 frt 69 kr. vettetett ki. Miután az igazgató választmány nem látott okot fenforogni arra, hogy a kivetés ellen felelősséggel éljen a multa és a folyó évre kivetett összegeket, azon reményben, hogy a közgyűlés eljárását jóváhagyni fogja, ki is fizettette. Méltóztassék tehát a t. közgyűlés az igazgató választmány ezen intézkedését, mint elkerülhetlent, utólagosan jóváhagyni és ezzel együtt helyben hagyni az igazgató választmány azon intézkedését is, hogy székházunk tűzkár elleni biztosításának lejárta alkalmával, a biztosítást a közönséges értelemben vett éghető alkatrészekben tul az összes földfeletti részekre, továbbá a házbérekre, leltári tárgyakra és

könyvtárra is kiterjesztette s a biztosítási díjat a kilátásba helyezett kedvezményekre való tekintettel 6 évre ki is fizettette.

E nemü kiadásaink ugyan ily módon a folyó évre előirányzott 21 frt 52 krral szemben 289 frt 09 krra emelkedtek, de a tulkiadást teljesen indokolja az az előny, hogy a következő 5 év alatt ilyen kiadásokkal nem leszünk megterhelve s más felől az a megnyugvás, hogy egyesületünk a legroszabb esettel szemben is teljesen biztosítva van a károsodástól.

Székházunk bérbe adásra szánt helyiségei az eredetileg gyűjteménytárnak használt pinczesori szobák kivételével az egész éven át értékesítve voltak s a bérek is az eddigié maradtak; egy nagyobb földszinti lakosztályt azonban jövő évi május elejétől kezdve 5 évre az eddiginél jelentékenyen magasabb bér mellett adtunk ki a földmivelésügyi ministerium vizrajzi osztályának hivatali helyiségül.

* * *

Folyó pénzkezelésünk eddigi eredménye arra a reményre jogosít, hogy számadásaink az év végével azon jelentékeny rendkívüli kiadások daczára is, melyek ez évben felmerültek, kedvezően fognak lezáródni.

Bevételeink a tegnapi napon lezárt pénznapló szerint eddig 29,979 frt 94 krt tesznek, melyekhez az év végeig még mintegy 3220 frt új bevétel várható, úgy hogy ez évi összes bevételeink az év végén kerekszámban mintegy 33,200 frtot, vagyis a 27,790 frtnyi előirányzatnál 5210 frttal magasabb összegre emelkednek. Ez a többlet különféle czimü bevételeink között meglehetősen arányosan oszlik meg, úgy hogy legfeljebb két vagy három bevételi rovatnál fog esetleg jelentéktelen visszamaradás mutatkozni.

Kiadásaink a tegnapi napig 24960 frt 10 krra rugtak

s az év végeig még esedékessé váló kiadásainkkal együtt mintegy 33200 frtra, vagyis ugyan azon összegre fognak felemelkedni, a mennyire bevételeinket számíthatjuk. Eddigi kiadásainkból azonban 7264 frt 28 kr., jövő kiadásainkból pedig mintegy 1380 frt oly összegnek tekinthető, mely törzsvagyonunk növelésére fordítottatott s illetőleg lesz fordítandó; tulajdonképeni valóságos kiadásaink tehát az év végén ezen két összeg leszámításával 24,556 frtra számíthatók.

Költségvetésünkben a törzsvagyon növelésére 5258 frt 20 kr., valóságos kiadásokra pedig 22732 frt 72 kr. irányoztatott elő. Az előbbi adatok szerint tehát a törzsvagyonhoz ebben az évben mintegy 3386 frttal nagyobb összeget csatolhatunk, de valóságos kiadásaink is nagyobbak lesznek mintegy 1824 frttal az előirányzatnál. Ez a tulkiadás egész összegében azon rendkívüli kiadásokra esik, melyeket — mint már volt szerencsém említeni — az igazgató választmány a ház után kivetett illetékegyenértékre, tűzkár elleni biztosításra és a magán erdőtisztek nyugdíjintézménye kérdésében igénybe vett szakértő tiszteletdíjára utalványozott. A többi kiadási rovatok közül mindössze csak kettőnél fog jelentéktelen túllépés mutatkozni s ez is többszörösen fedezve lesz a más rovatoknál elérhető megtakarítások által.

Ezek szerint számadásaink mérlege az év folyamán felmerült jelentékeny rendkívüli kiadások daczára is kedvező lesz, a mennyiben a törzsvagyon növelésére így is jóval nagyobb összeget fordíthatunk, mint a mennyi előirányoztatott.

Törzsvagyonunk a múlt évi közgyü-

lés idejében 316,861 frt 90 kr.

Áttétel 316,861 frt 90 kr.

Átvitel 316,861 frt 90 kr.

különbféle értékből állott. Jelenleg pedig a törzsvagyonhoz számítható értékeink összesen 328,136 frt 20 krt képviselnek. Egy év alatt tehát vagyonunk 11,274 frt 30 krral gyarapodott

A részleteket tekintve ezen törzsvagyonunkat jelenleg a következő értékek képezik:

a) az alapítótagok által kiállított alapítványi kötelezvények	59,759 frt 40 kr.
b) a földhitelintézetnél letétbe helyezett értékpapírok (névérték)	55,450 „ — „
c) a székház értéke az építési számadás szerint	194,165 „ 26 „
d) a leltári tárgyak értéke	12,011 „ 21 „
e) a könyvtár értéke	4,752 „ 63 „
f) készpénz	1,997 „ 70 „
Összesen	<u>328,136 frt 20 kr.</u>

Ezuttal is megjegyezzük azonban, hogy a birtokunkban levő értékpapírok vásárlására 5715 frtnyi irodalmi letétünket is felhasználtuk ez az összeg tehát, midőn irodalmi célokra szükségeltetni fog, rendes jövedelmeinkből pótlandó lesz.

Megjegyezzük továbbá, hogy az alapító tagok által tett kötelezvényekkel biztosított tőkékből a tárgysorozat 2. pontjánál az igazgató válaszmány részéről behajthatlanság miatt 1100 frtnak a leírása fog javaslatba hozatni. Törzsvagyonunk előbb kimutatott összegében be vannak foglalva külön rendeltetéssel bíró alapítványaink is, melyeknek tőke értéke az eddigi mód szerint kimutatva a következő:

a Deák Ferencz alapítvány-é . . .	10,000	frt	—	kr.
a Wagner Károly „ . . .	12,017	„	—	„
a Gróf Tisza Lajos „ . . .	20,020	„	—	„
a Bedő Albert „ . . .	13,273	„	90	„
a magyar erdőtisztek árvaleányait se- gélyző alapítványé	4,005	„	95	„
a székesfehérvári ismeretlen alapítványa-é	894	„	60	„
a gróf Forgách Károly-féle alapítvány-é	1,866	„	08	„
Összesen .	62,077	frt	53	kr.

Ezen alapítványok közül a gróf Forgách-féle alapítvány felszerelési tárgyakkal áll és értéke a leltári tárgyak értékébe van befoglalva, a székesfehérvári ismeretlen alapítványa 6 drb. 100 frtos sorsjegyből és 294 frt 60 kr. készpénzből áll, a többi pedig, miután eredeti tőkék a házépítésre használtattak volt fel, eddig a ház értékében befoglaltaknak tekintettek s kamataik a ház jövedelméből hasítottak ki.

Alapszabályaink értelmében azonban ezen alapítványok, a mint az egyesület ereje megengedi, ismét értékpapirokban állítandók vissza.

Ennélfogva az igazgató választmány, tekintettel fentebb kimutatott értékpapiraink már is tekintélyes összeget képviselő készletére, elérkezettnek látta az időt, hogy egyelőre a Deák Ferencz, Wagner Károly és gróf Tisza Lajos alapítvány tőkái értékpapirokban szakittassanak ki.

Mínthogy azonban alapszabályaink értelmében a Deák Ferencz alapítvány után 5·5⁰/₁₀₀, a Wagner Károly és gróf Tisza Lajos alapítvány tőkái után pedig 5⁰/₁₀₀-os kamat volt a székház jövedelméből kihasítandó, holott értékpapirjaink ennél kisebb kamatot hajtanak, a tőke kihasítása is csak úgy történhetett meg helyesen, ha a csekélyebb kamatra

való tekintettel értékpapirjainkból megfelelően nagyobb összeg jelöltetett ki az egyes alapítványok tőkéiül.

Ezt szem előtt tartva tehát a választmány akként intézkedett, hogy az előbb említett három alapítvány tőkét ezentul a következő értékek képezzék:

I. a Deák Ferencz alapítványét 27,500 korona névértékű 4 ⁰ / ₀ -os korona járadék	13,750	frt.
II. a Wagner Károly alapítványét:		
a) 2 drb. (1610. és 1611. sz.) 1000 frt névértékű 4 ⁰ / ₀ -os m. földhitelintézeti záloglevél	2,000	„
b) 25,400 korona névértékű 4 ⁰ / ₀ -os kor. járadék	12,700	„
c) 3 db. ($\frac{776}{26}$, $\frac{4615}{9}$, $\frac{6093}{26}$) sz. 100 frt névértékű 3 ⁰ / ₀ -os osztrák földhitelintézeti nyeremény kölcsönkötvény	300	„
d) készpénz	17	„
vagyis együtt	15,017	frt.
III. a gróf Tisza Lajos alapítványét:		
a) 1 drb. (1612. és 1613. sz.) 1000 frt névértékű 4 ⁰ / ₀ -os magyar földhitelintézeti záloglevél	2000	frt.
b) 23 drb. ($36^{\frac{23}{27}}$, 4839, $100^{\frac{31}{40}}$, $101^{\frac{34}{37}}$, $101^{\frac{89}{91}}$ sz.) m. földhitelintézeti szabályozási és talajjavítási záloglevél	23,000	„
c) 2 drb. (Lator István által kiállított) 100 frtról szóló magán kötelezvény	100	„
d) 20 frt készpénz	20	„
vagyis együtt	25,120	frt.

Ezen értékek ugyanis (nem számítva a készpénz töredékeket, melyek addig, míg értékpapir vásárlásra felhasz-

nálható összeggé nem szaporodnak fel, kamat nélkül kezeltetnek) épen annyi kamatot hajtanak, a mennyit az illető alapítványok eddigi kamatjövedelme kitett. Egyuttal elrendelte a választmány, hogy az egyes alapítványok tőkésül kijelölt értékpapírok közül azok, a melyek sorsolás alá esnek, számjaik szerint is nyilvántartassanak s kisorsolás esetében az illető alapítványok hasznára és kárára váltassanak be.

Elrendelte továbbá a választmány, hogy IV. a székesfehérvári ismeretlen alapítványaként, mint eddig, ezenül is:

a) 6 drb. $\left(\frac{3596}{19}, \frac{3888}{20II}, \frac{2328}{6}, \frac{7280}{7}, \frac{7772}{13}, \frac{7792}{4}\right)$ sz.

4°/_o-os 1860. évi állam sorsjegy. . . . 600 frt — kr.

b) és 294 frt 60 kr. készpénz 294 „ 60 „

vagyis együtt 894 frt 60 kr.

tartassék nyilván, az esedékes kamatok pedig, további intézkedésig minden év végén a tőkéhez csatoltassanak.

Végül tekintettel arra, hogy az itt felsorolt értékpapírokon felül az egyesületnek még 8 drb. (17241/43, 17227, 17317/20számu) 4¹/₂^o/_o-os magyar földhitelintézeti záloglevele és 600 korona névértékű vagyis 300 frt értékű korona járadéka is van, kimondta a választmány, hogy ezen értékpapírok megfelelő összegig kiegészítve annak idején a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány tőkésül hasittassanak ki.

Méltóztassék a tisztelt közgyűlés az igazgató választmány ezen intézkedését jóváhagyólag tudomásul venni annyival is inkább, mert ebben az esetben remélni lehet, hogy az egyesület ingó vagyonát terhelő illeték egyenérték kiszabásánál, a mi még nem tör-

tént meg, értékpapirjaink, mint kizárólag irodalmi és jótékony célokra szolgáló alapítványok, nem fognak illetékkal megterhelteni.

Itt említett alapítványaink közül — miként jelentésemben már érinteni szerencsém volt — legkevésbé képesek az igényeket kielégíteni a Wagner Károly alapítvány és a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítvány. Az igazgató-választmány tehát indokoltnak találja, hogy ezen alapítványok tőkái az egyesület bevételeinek remélhető feleslegéből ebben az évben is növeltessenek s e végből tisztelettel indítványozza, hogy a Wagner Károly alapítvány tőkéjéhez tartozó készpénztöredék oly összegre egészítsék ki, a mennyi 300 frt névértékű koronajáradék vásárlására szükséges, a magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező alapítványhoz pedig 200 frt készpénz csatoltassék.

A mennyiben a t. közgyűlés ezt az indítványt elfogadni kegyeskedik, méltóztassék tárgysorozatunk 2. pontjánál aziránt is intézkedni, hogy jövő évi költségvetésünk illető tétélei megfelelően módosítsanak.

Egyesületünk tagjainak létszáma ebben az évben is szaporodott. Mig ugyanis a megelőző közgyűlés idejében egyesületünknek 1 tiszteletbeli, 1 pártoló, 865 alapító és 1130 rendes, vagyis együtt 1997 tagja volt, addig jelenlegi létszámunk 1 tiszteletbeli, 1 pártoló, 859 alapító és 1166 rendes tagból, tehát összesen 2027 tagból áll, a szaporulat tehát 30-at tesz. Hogy az alapítótagok száma apadt, annak magyarázata az, hogy a múlt évi közgyűlésen 10 alapítvány leiratott.

Tisztelettel megjegyzem egyszersmind, hogy a jelen-

legi tagok közül 8-nak kötelezettsége csak 1894-től kezdődik, 22-nek kötelezettsége pedig az év végével megszűnik.

Ezen utóbbi apadással szemben azonban viszont növekedik létszámunk azon új tagokkal, kik a legutolsó választmányi ülés óta jelentkeztek s kiknek most felvételét tisztelettel kérem. Ezek a következők: Drewitzky Nándor uradalmi erdész, ajánlja: a titkár; Somésián János és Bartha Béla m. kir. erdőörök, ajánlja: Aladics Emil m. k. főerdész; Seh Jenő vármegyei erdőgondnok, ajánlja: Barlay Sándor m. kir. erdőmester; Ressel István műszaki díjnok, ajánlja: Tomcsányi Gusztáv; Paul Péter műszaki díjnok, aj. Muzsnay Géza és Chabada Géza műszaki díjnok, aj. Rutska Tivadar.

Tisztelettel kérem továbbá a t. közgyűlést, hogy évközben elhunyt tagtársaink elvesztése lett az eddigi kegyeletes szokás szerint részvétének jegyzőkönyvileg kifejezést adni méltóztatnék. Elhunyt tagtársaink közé kell soroznunk az igazgató-választmánynak egyik érdemes tagját, Bothó Imre kir. főerdőfelügyelőt, továbbá: ghiczi és assa-ablonczkürti Ghyczy Livius, cs. és királyi kamarás, nyugalm. őrnagyot és Lavotta Albert kir. erdőfelügyelőt, egyletünk alapító tagját, Horn József urad. főerdész, rendes tagot, Beiwinkler Károly földbirtokos, alapító tagot, Lassel Ferencz városi erdőgyakornok, rendes tagot, Ráczvekerdy Gyula vármegyei főerdész, alapító tagot, Petykó József m. kir. erdész, alapító tagot, Barrois Sándor vármegyei erdőmester, rendes tagot, Hamrák Antal m. kir. erdész, alapító tagot.

Végül tiszteletteljes jelentésem befejezéseül, mint minden évben, most is kötelességszerűen jelentem a tisztelt közgyűlésnek, hogy egyesületünk egykori alelnökének, néhai

Wagner Károly főerdőtanácsosnak sírját a lefolyt évben is gondozásban részesítettük s halottak napján a szokásos módon külsőleg is kifejezést adtunk annak a kegyeletnek, melylyel egyesületünk elhunyt alelnöke iránt viseltetik.

A fák magzó- és magtermő-kora.

Irta: B o d o r Gy u l a m. kir. erdész.

Mig az erdőbirtok csekély használati értéke mellett a felujítás gondtalanul a természetre bízott, addig nem volt meg az indok és a buzdítás arra, hogy a gyakorló szakemberek közül a magterméssel bárki is sokat törődjék, s a fák magzókorát vizsgálódásainak, kutatásainak tárgyává tegye.

De manapság a használatok az erdőben majdnem mindenütt oly nagy mértéket és a természetes életfolyamattól annyira eltérő alakot öltének, hogy maga a természet az újra erdősítés munkáját nem bírja, mert nem is bírhatja, egymagában teljesíteni. Az erdőnek mi már nagy értéket tulajdonitunk s így az erdőtalaj okszerű művelésére gondunk levén, nemcsak a jelen vágásoknak, de a hajdani észszerűtlen gazdálkodás korából bajjal terhelt örökségül ránk maradt, erdőtlen, terméketlen kopárok, amott kedvüinktől függően, emitt kénytelenségből mesterséges beerdősítését is okszerű és fontos feladatunknak tekintjük.

Ebből folyólag az erdei famagvak használata erdőtenyésztési célokra annyira elterjedtté vált, hogy nemcsak erdőtenyésztőink gyakorolják szorgalmasan annak gyűjtését, de a magvak gyűjtésével jelentékeny tőkét forgató vállalkozók is foglalkoznak; a magszedés helyenkint nem meg-